

നാടൻ കലാപാരമ്പര്യം — പൂരക്കളിയിൽ

ആമുഖം

സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതസംസ്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിജ്ഞാനമെന്ന നിലയിൽ വളർന്നുവന്ന ഒരു പാരമ്പര്യ ശാസ്ത്രമാണ് ഫോക്ലോർ. ഒരു ജനതയുടെ മൂല്യാവബോധത്തിന്റെയും, സൗന്ദര്യാത്മകതയുടെയും നൈതികമായ മാതൃകയുടെ സൂചനയാണ് ഫോക്ലോർ. നാടൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ അപഗ്രഥനമാണ് ഫോക്ലോർ പഠനത്തിലൂടെ നടക്കുന്നത്. പാരമ്പര്യത്താൽ ബന്ധിതവും പാരമ്പര്യ വഴിക്ക് സംക്രമണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമായ പാരമ്പര്യ സംസ്കാരമാണ് നാടൻ സംസ്കാരം. ഭൂതകാല പാരമ്പര്യങ്ങളെ വർത്തമാനകാലത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്ന കാലത്തിന്റെ മാറ്റുന്ന പരിസ്ഥിതികളിലേയ്ക്ക് മാറ്റമില്ലാതെ സ്വയം പൊരുത്തപ്പെട്ടു ചേരുന്ന സജീവശക്തിയാണ് ഫോക്ലോർ എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്.

ഫോക്ലോർ - സാമാന്യ സ്വഭാവം

ഫോക്ലോർ, സമൂഹത്തിന്റെ സമ്പത്തും സംഭാവനയുമാണ്. തലമുറകളായി കൈമാറി വരുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയാണ് ഫോക്ലോർ. ഒരു സമൂഹത്തിന്റേയോ ഒരു ദേശത്തിന്റേയോ പാരമ്പര്യ സംസ്കാരത്തെ മറ്റൊരു പ്രദേശത്തിന്റേയോ, സമൂഹത്തിന്റേയോ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ച് നിർത്തുന്നത് ആവിഷ്കരണ രീതിയിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ്. വസ്തുവിനേക്കാൾ അതിന്റെ രീതിയ്ക്കാണ് പ്രാധാന്യം. നാടോടി വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മുഖമുദ്രകളാണ് ലാളിത്യവും ആത്മാർത്ഥ

തയും; കൃത്യതകളുടെയും സാങ്കേതിക ജടിലതകളുടെയും കെട്ടുപാടുകളിൽ നിന്ന് അവ അകന്നിരിക്കുന്നു.

നാടൻ വഴക്കങ്ങൾ എന്നത് സാഹിത്യമോ കലയോ ആവാം. നാടൻ വിശ്വാസങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ, ആരാധന, അനുഷ്ഠാനം, ഉൽസവം, മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ, നാടൻ കളികൾ, വിനോദങ്ങൾ എന്നിവയും ഫോക്ലോറിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

നാടൻ കലകളുടെ ആവിർഭാവം

ഒരു രംഗത്തും പ്രത്യേക പരിശീലനം ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു പ്രാചീന ഗ്രാമീണ ജനത. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ആർജ്ജിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ അനുഭവജ്ഞാനം ബുദ്ധിപരമായ വളർച്ചയുടെ അസ്ഥിവാറമായി മാറാൻ തുടങ്ങിയതോടെ അവരുടെ ഭാവനയ്ക്ക് വിശാലത ഏറിവരികയും, ആ മേഖലയിൽ പല നൂതന ആശയങ്ങളും വേരൂന്നാൻ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ജീവിതം എന്ന അവസ്ഥയുടെ വിവിധ വശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിശകലനവും അനുഭവജ്ഞാനവും തമ്മിലുള്ള കടിച്ചേരൽ, പല നവാനുഭൂതികൾക്കും കളമൊരുക്കി. ഇവയ്ക്ക് രൂപം കൊടുക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് പിന്നീട് നടന്നത്. ജീവിതത്തിന്റെ അഭേദ്യഘടകങ്ങളായ വിശ്രാന്തി, വിനോദം, നിത്യവൃത്തി, വിവാഹം, ശവദാഹം തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യചടങ്ങുകളോട് മേൽപ്പറഞ്ഞ രൂപങ്ങളെ പൂർവ്വികർ ബന്ധപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെ രൂപംകൊണ്ട അത്യുക്തമധുരമായ അലങ്കാര സൃഷ്ടികളാണ് നാടൻകലകൾ എന്ന പേരിൽ അറിഞ്ഞുവരുന്നത്.

ആടലും പാടലും സ്വായത്തയമാക്കിയ പ്രാചീന മനുഷ്യർ ആദ്യം ഗാനത്തെയും നൃത്തത്തെയും പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. നൃത്തഗാനങ്ങളുടെ സമ്മേളനം കായികാധ്വാനത്തിന്റെ ക്ഷീണം ലഘൂകരിക്കുകയും, വിശ്രമവേളകളെ കടുതൽ ഉല്ലാസപ്രദമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഭയത്തോടെയാണെങ്കിലും അവർ പ്രകൃതിയെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി. അനുഷ്ഠാനകലകളെന്ന നാടൻ കലാവിഭാഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ഇങ്ങനെയാണ്. മതം, തൊഴിൽ, അനുഷ്ഠാനം, ആചാരം, സാമൂഹ്യഘടന, ജ്ഞാനം, വിളവെടുപ്പ് എന്നിങ്ങനെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ മേഖലകളെയും സ്പർശിച്ചു കൊണ്ടാണ് ഈ കലാരൂപങ്ങൾ ഇവിടെ നിലനിന്നത്. തെയ്യം, തിറ, മുടിയേറ്റ്, വേലകളി, പൂരക്കളി, സർപ്പം തുള്ളൽ, തോല്പാവള്ളത്ത്, മുടിയൊട്ടം, കാക്കാരിശ്ശിനാടകം, പടയണി തുടങ്ങിയ നാടൻ കലാരൂപങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം

വ്യക്തമാകും. ഇതിൽ പൂരക്കളിയുടെ നാടൻകലാപാരമ്പര്യം ആണ് ഈ പ്രബന്ധം ചർച്ചചെയ്യുന്നത്.

പൂരക്കളി - പുരാവൃത്തം.

പൂരക്കളിയുടെ ആഗമനവുമായി നിലവിലുള്ള പുരാവൃത്തം കാമദഹനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ശിവന്റെ മൂന്നാം തൃക്കണ്ണിൽ കാമൻ ദഹിച്ചതോടെ ലോകത്തിൽ കാമവികാരം ഇല്ലാതായതുകൊണ്ട് ലോകം മുഴുവനും ദുഃഖത്തിലാണ്ടുവെന്നും ചൈത്രമാസ ആദിത്യനെ വിഷ്ണുവായി ആരാധിച്ചെന്നും അങ്ങനെ വിഷ്ണുവിന്റെ അനുഗ്രഹഫലമായി കാമൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പുത്രൻ പ്രദ്യുനായി ജനിച്ചുവെന്നുമാണ് കഥ. കാമന്റെ പുനർജനനത്തിൽ ആഹ്ലാദഭരിതരായ ദ്വാരകയിലെ ഗോപികമാർ ആടിയ നൃത്തമാണ് പിൽക്കാലത്ത് പൂരക്കളിയായതത്രെ. ആദിയിൽ സ്ത്രീനൃത്തമായിരുന്നെങ്കിലും പിൽക്കാലത്ത് പുരുഷ നൃത്തമായെന്നും പരമ്പരയാ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

പൂരക്കളിയ്ക്ക് കായികമെന്ന പോലെ വാചികമായ ഒരു തലം കൂടിയുണ്ട്. ഇന്ന് നാം പൂരക്കളിയിൽ കേട്ടുവരുന്ന പാട്ടുകൾക്ക് ഭാഷാ പരമായി ഏറെ പഴക്കം കല്പിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു ജീവൽ പ്രസ്ഥാനം എന്ന നിലയിൽ നിരന്തരമായ മാറ്റം കളിയിലും പാട്ടിലുമൊക്കെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് സത്യം. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ രംഗപ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ട പാട്ടുകൾ ചില തറവാടുകളിൽ താളിയോലകളിൽ മയങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായി ചില ഗവേഷകർ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പലതിലും തമിഴ് സ്വാധീനമുള്ളതായും വെളിപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ പൂരക്കളിയുടെ ആദിരൂപം തമിഴകത്താകെ തേടുക ആവശ്യമായിവരുന്നു.

ഗോപികാനൃത്തം പൂരക്കളിയായി പരിണമിച്ചുവെന്നാണല്ലോ നമ്മുടെ പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസം. തമിഴിലെ പഞ്ചമഹാകാവ്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട ചിലപ്പതികാരത്തിലുമുണ്ട് ഗോപികാനൃത്തം. ചിലപ്പതികാരത്തിന്റെ മലയാളവ്യാഖ്യാനത്തിൽ പതിനേഴാമത്തെ ഗാഥയ്ക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന ശീർഷകം 'ഗോപികാനൃത്തം' (ആയ്യിയാർ കുരവൈ) എന്നാണ്. സംഘകാലത്ത് 'കുരവൈകൂത്ത്' എന്ന നൃത്തം തമിഴകത്ത് നിലനിന്നിരുന്നു. ഇത് കാലക്രമത്തിൽ പുരുഷന്മാർക്ക് ചെല്ലുകയും, കുരവമാത്രം തങ്ങളുടേതായി നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ പൂരക്കളിയുടെ പ്രാരംഭനിന്ദു 'ആയ്യിയാർകുരവൈ' ആകാനുള്ള സാധ്യത

വളരെ കൂടുതലാണ്. എന്നാൽ കേരളത്തിന്റെ കളരി പൈതൃകവും മണിയാണി - തിയ്യ സമുദായങ്ങളുടെ നിഷ്ഠയോടുകൂടിയ പരിചരണവും അതിനെ പാടെ മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കണ്ണങ്ങാട്ടു ഭഗവതിയ്ക്ക് മുച്ചിലോട്ടു ഭഗവതിയുടെ 'വലംഭാഗം' നൽകിയിട്ടുള്ള മുച്ചിലോട്ടുകളിൽ പൂരക്കളികളിക്കുന്നത് മണിയാണിമാർ തന്നെ വേണമെന്നത് ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

സാമുദായിക - സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം

കളിയും, കലയും, ശാസ്ത്രവും, നാടകവും, കളരിമുറയും, വിനോദവും, ആഹാര്യവും, അനുഷ്ഠാനവും തുടങ്ങി വ്യത്യസ്ത സാംസ്കാരികമൂല്യങ്ങൾ സമഞ്ജസമായി കലർന്ന ഒരു നാടൻ കലാരൂപമാണ് പൂരക്കളി. മണിയാണി, തിയർ, കമ്മാളർ, ചാലിയർ, മുകയർ എന്നീ സമുദയക്കാരാണ് പൂരക്കളിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മണിയാണിമാർക്കും തിയർക്കുമാണ് ഈ കലാപാരമ്പര്യം കൂടുതലായുള്ളത്. യാദവവംശപാരമ്പര്യമുള്ളവരാണ് മണിയാണിമാരെനന്നും യാദവന്തുത്തത്തിന്റെയും രാസക്രീഡയുടെയും അനുസ്മരണമാണ് പൂരക്കളിയെന്നും അതിനാൽ മണിയാണിമാർക്കാണ് അതിന് അധികാരം എന്നും ആണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. പൂരക്കളിയുടെ ഉദയകാലം തൊട്ടേ മണിയാണിമാർ അതിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. വന്ദനസ്തുതികളും പൂരമാലയുമാണല്ലോ പൂരക്കളിയുടെ അനുഷ്ഠാനപ്രധാനമായ മുഖ്യഭാഗം. ഈ രംഗങ്ങളിൽ നാരായണസ്തുതിപരമായ പാടുകളാണ് രംഗത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ കലയെ വേണ്ടവിധം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ മണിയാണികൾ ശ്രമിച്ചില്ല. കായികാഭ്യാസപ്രധാനമായ ചില കളികളും ശൈവപുരാവൃത്ത ബദ്ധമായ രംഗങ്ങളും പൂരക്കളിയിൽ സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, കടുതൽ ചൈതന്യവും ഉള്ളതായി പൂരക്കളി പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും തിയ്യസമുദായക്കാരുടെ പരിശ്രമഫലമായിട്ടാണ്. 'മറുത്തുകളി' എന്നൊരു ഭാഗം ഏർപ്പെടുത്തിയതും തിയ്യസമുദായക്കാരാണ്. ഉത്തരകേരളത്തിലെ എല്ലാസമുദായക്കാരുടെ കാവുകളിലും പൂരക്കളി പതിവില്ല.

കളരിയും പൂരക്കളിയും

കളരി പാരമ്പര്യവുമായി പൂരക്കളിയ്ക്കുള്ള ബന്ധം അനിഷേധ്യമാണ്. ശാരീരികമായ അഭ്യാസവും മെയ്യാതുക്കവും ലഭിച്ചാൽ മാത്രമേ പൂരക്കളിയിലെ വിവിധ രംഗങ്ങൾ ആടാൻ കഴിയൂ. കളരിക്കുറപ്പന്മാരുടെ വേഷവിധാനം തന്നെയാണ് പൂരക്കളിപണിയ്ക്കന്മാരും

ധരിയ്ക്കുന്നത്. പട്ടുപ്പം ഉറുമാൽക്കെട്ടും ഇതിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്. അങ്കച്ചേകോന്റെ പുറപ്പാടാണെന്ന് തോന്നും അവരുടെ വേഷവിധാനം കണ്ടാൽ. വൻകളിയും മറ്റും അവതരിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ മെയ്വഴക്കവും അഭ്യാസവും സിദ്ധിച്ചിരിക്കണം. വൻകളി തുടങ്ങുന്നതിന് മുൻപ് എണ്ണ കൊടുക്കുന്ന ചടങ്ങുണ്ട്. അത് ശരീരത്തിൽ തേയ്ക്കണം. കളരി അഭ്യാസികളുടെ മെഴുക്കലിനോട് സദൃശമായ കർമ്മമാണിത്. പൂരക്കളിയിൽ അങ്കം, പട എന്നീ രംഗങ്ങൾ ഉദയം ചെയ്തതുതന്നെ കളരിമുറയുടെ പ്രാധാന്യത്തെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അടവുകളും, ചുവടുകളും പൂരക്കളി ഉൾക്കൊണ്ടത് കളരിസംസ്കാരത്തിൽ നിന്നുമാണ്.

പുറപ്പന്തലിൽ ദൈവത്തറയുണ്ടാക്കി പൂരക്കളിപ്പണിക്കർ പൂജ നടത്താറുണ്ട്. കളരികളിലെ ദൈവത്തറകളുടെ സങ്കല്പം ഇതിനുണ്ടെന്ന് കരുതണം. കളിക്കാരുടെ പരീശിലനസ്ഥാനമായ പുറപ്പന്തൽ താല്പാലികമായ കളരിയുടെ ഫലമാണ് ചെയ്യുന്നത്. കായികാഭ്യാസ പ്രധാനമായ ഒരു കലാപ്രകടനമാണ് പൂരക്കളിയെന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. ഇത് പ്രേക്ഷകരുടെ കണ്ണും കാതും കവരുന്ന ഒരു കലാരൂപം തന്നെയാണ്. 'ഇത് അറുപത്തിനാല് കലകളിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ലെങ്കിൽ അറുപത്തഞ്ചാമതൊന്നുണ്ടാക്കി' അതിൽച്ചേർക്കണമെന്ന് മുർക്കോത്ത് കുമാരൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

പൂരക്കളി അനുഷ്ഠാനവും വിനോദവും

പൂരക്കളി ഒരു അനുഷ്ഠാന കലയാണെങ്കിലും അതിലെ എല്ലാ രംഗങ്ങളും അനുഷ്ഠാന ബലമല്ല. സ്തുതിയും വന്ദനവും പൂരമാലയും അനുഷ്ഠാന പ്രധാനങ്ങളാണ്. ഗണപതി, സരസ്വതി, ശ്രീകൃഷ്ണൻ എന്നീ വരകളെപ്പറ്റിയുള്ള സ്തുതി മംഗളാചരണമാണ്.

ദീപവന്ദന, ഇഷ്ട ദേവതാ വന്ദന എന്നിവയും പ്രധാനമാണ്. മൂലമായ ഈ വന്ദനയ്ക്ക് പുറമെ നവവന്ദനയും, നവാക്ഷര വന്ദനയുമുണ്ട്. ആചാര്യവന്ദന, അണ്ഡജവന്ദന, അരങ്ങുവന്ദന, വിതാനവന്ദന, ദീപവന്ദന, ലോകവന്ദന, പൂതവന്ദന, സ്തുതിവന്ദന എന്നിവയാണ് നവവന്ദന. ചില കാവുകളിൽ ഈ വന്ദനയുടെ പ്രസക്തിയും, പ്രാധാന്യവും വ്യക്തമാകുന്ന വന്ദനശാസ്ത്രം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പൂരമാല

വന്ദനകൾക്കുശേഷം പൂരക്കളിയിലെ കളികൾ ആരംഭിക്കുന്നത് പൂരമാലയോടുകൂടിയാണ്. പൂരമാലയാണ് പൂരക്കളിയ്ക്ക് അടിസ്ഥാന

മായി വർത്തിക്കുന്നത്. പുരനടനമാണിത്. പതിനെട്ടുനിറം കളിയാണ് പുരമാല. നിറം എന്ന പദം കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് പാടുകയുടെ രീതിയാണ്. പുരമാല അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അരങ്ങശാസ്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

പുരക്കളിയിലെ നാടകങ്ങൾ തികച്ചും അനുഷ്ഠാനബദ്ധമല്ല. വിനോദവും, വിജ്ഞാനവും നൽകുന്നവയാണ് പുരക്കളിയിലെ ഹൃദയാവർജ്ജകങ്ങളായ രംഗങ്ങൾ. ശിവപാർവ്വതി നൃത്ത സങ്കല്പമാണ് ശൈവനാടകം, ശക്തി നാടകം എന്നിവയിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

മറുത്തുകളി

പുരക്കളി പ്രായേണ മറുത്തുകളിയായിട്ടാണ് അവതരിപ്പിച്ചുപോരുന്നത്. രണ്ടു സംഘക്കാർക്കും അവരുടെ കഴിവുകൾ മത്സരബുദ്ധ്യ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ മറുത്തുകളിയിലൂടെ സാധിക്കുന്നു. കളി നടക്കുന്ന കാവിലെ സംഘമാണ് ആദ്യം കളിക്കേണ്ടത്. 'മുൻകളി' അവർക്കാണ്. അതിഥിസംഘം 'പിൻകളി'ക്കാരാണ്. പുരക്കളി മറുത്തുകളിയായി അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇരു സംഘത്തിലെയും കളിക്കാർ ചേർന്നുകളിച്ചാണ് കളി അവസാനിപ്പിക്കുക.

ആണ്ടും പള്ളി

പുരക്കളിയുടെ സമാപനദിനമായ പുരംനാളിൽ രാവിലെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ് ആണ്ട്,പള്ളി എന്നീ കളികൾ. വന്ദനയും, പുരമാലയും കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് ഇത് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ശിവനും, പാർവ്വതിയും ആണ്ടരുടെയും, ആണ്ടിച്ചിയുടെയും വേഷം പുണ്ട് ഭിക്ഷാടനം നടത്തുന്നതാണ് ആണ്ട്. ശിവ - പാർവ്വതിമാർ പള്ളന്റെയും, പള്ളത്തിയുടെയും വേഷത്തിൽ കൃഷിപ്പണിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നതാണ് പള്ളിന്റെ പശ്ചാത്തലം. കൃഷിപ്പണിയിൽ ഏർപ്പെടുന്ന പള്ളന്റെയും പള്ളിയുടെയും ചിത്രം ജന്മി-കുടിയാൻ വ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു ചിത്രമായി കാണാൻ കഴിയും.

പുരക്കളിയുടെ നാടൻ കലാപാരമ്പര്യമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ചത്. പരമ്പാരഗത സംസ്കാരത്തിന്റെ മൂലസ്രോതസ്സായ നാടൻകലകളിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ് പുരക്കളി. ഉത്തര കേരളത്തിലെ കാവുകളിൽ പുരവേല നടത്തി വരുന്നത് മീനമാസത്തിലാണ്. പൂവിട്ട് കാമനെ പൂജിക്കുന്ന ഈ സങ്കല്പം സമുദായഭേദമന്വേ

എല്ലാഹിന്ദുക്കളും നടത്തിവരണം. സാമൂഹികവും, വിനോദപരവും, അനുഷ്ഠാനപരവും സാമുദായികവുമായ നാടൻപാരമ്പര്യം പൂരക്കളിയിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. കേരളത്തിന്റെ തനത് ആയോധന പാരമ്പര്യമുറയായ കളരിയുടെ സ്വാധീനം ഈ കലാരൂപത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയാണ്. കളി എന്ന് ചേർന്നുവരുന്ന നാടൻ കലാരൂപങ്ങളെല്ലാം വിനോദത്തിനും നൃത്തത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നവയാണ്. ഇത് പൂരക്കളിയുടെ കാര്യത്തിലും ശരിയാണ്. കാർഷികവൃത്തിയുടെ പരാമർശം വരുന്ന പള്ളി എന്നഭാഗത്ത് കേരളത്തിന്റെ തനതായ കൃഷിരീതിയാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. മറ്റ് നാടൻ കലാരൂപങ്ങളിൽ എന്നപോലെ നാടൻ പരാമർശങ്ങളും പുരാവൃത്തങ്ങളും പൂരക്കളിയിലും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. കളരിവിദ്യയെ കലഹത്തിനും ശക്തിപരീക്ഷണത്തിനും ഉപയോഗിക്കാതെ ഒരു കലാവിദ്യയായി വളർത്തിയെടുക്കുകയാണ് പൂരക്കളിയിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കേരളീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ തുടിപ്പുകൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന നാടൻകലകൾ ഇന്ന് വിസ്മൃതിയിൽ ലയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആധുനിക സമൂഹം പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പരിവേഷത്തിൽ പഴയയുടെ സംഭാവനകൾ തിളക്കം കുറഞ്ഞ നാണയങ്ങളായി കരുതുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു രംഗത്തും പ്രത്യേക പ്രാവീണ്യം നേടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലാത്ത പ്രാചീന ജനത നമുക്ക് നൽകിയ അമൂല്യനിധികളാണ് നമ്മുടെ നാടൻ കലകൾ എന്ന് നാം ഓർക്കണം. ഇന്ന് നാം തോളിലേറ്റി നടക്കുന്ന ക്ലാസ്സിക്ക് കലകൾക്കെല്ലാം അടിസ്ഥാനം ഈ നാടൻ കലാരൂപങ്ങളാണ്. പുരാവൃത്തങ്ങൾ, കളരി, നാടൻ സംഗീതം, നൃത്തം, പ്രകൃതി, കാർഷികവൃത്തി തുടങ്ങിയ എല്ലാ നാടൻ പാരമ്പര്യങ്ങളും ഇഴുകിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു നാടൻ കലയാണ് പൂരക്കളി. അനുഷ്ഠാനവും വിനോദവും ഇതിൽ ഒരുമിച്ച് ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഗോത്രസംസ്കാരം നമുക്ക് നൽകിയ ഈ പാരമ്പര്യകലകൾ കച്ചവടവത്കരിച്ചാതെ അവയെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ചുമതല ഓരോ മലയാളിയ്ക്കും ഉണ്ട്. യുവജനോത്സവവേദികളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങേണ്ട ഒരുകലയല്ല പൂരക്കളി. നമ്മുടെ പ്രാക്തന സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭിന്നമുഖങ്ങൾ ഈ കലാരൂപത്തിലുണ്ട്. ഇതിനുള്ളിലെ നാടൻ കലാപാരമ്പര്യം വരുംതലമുറയിലേയ്ക്ക് നമുക്ക് പകർന്നു നൽകാൻ കഴിയണം.

പൂരക്കളിപ്പാട്ടുകൾ

കാമദഹനം

‘തരുണിമാർ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം
സന്താപം വളർന്നു നാഥാ
പുതുമലർശരൻ മുഖിൽ
പുനത്തു നീ തരിക’

പൂരവേല

‘ലീല പുണ്ടവരെല്ലാരും
കാലിമേയ്ക്കുന്നകാലം
കാളിനീ തീരെ നിന്നു
കളി തുടർന്നച്ചുതൻ താൻ’
‘കൊണ്ടൽനേർവർണ്ണൻ നല്ല
കോമളകന്നി തന്ന
കണ്ടു കൈയേറ്റ വേല -
ക്കളികളെയനുസരിച്ചു
കൊണ്ടൽ വർണ്ണൻ പഠിച്ചു
കൊണ്ടൊരു പൂരവേല’

മറ്റുള്ളകളി

‘പ്രാണ സ്നേഹിതാ ഹേ, ത്വദീയ വദനം
കാണായതെൻ ഭാഗ്യമെ-
ന്തേണാകൻ നിജമണ്ഡലത്തിലുദയം
ചെയ്യാലിതിന്നൊക്കുമോ
കാൺമാൻ വാഞ്ച പെരുത്തു ഞാൻ ബഹുവിധം
വാണേനതും സാധ്യമായ്
വേണം നമ്മിലനംഗ സൗഷ്ഠ്യവരദാ-
ടോപം സഖേ, വന്നു ഞാൻ.’
‘അരങ്ങകം ബാലകരോടു ചേർന്നു
സഖേ ഭവാൻ വന്നതു സൗഖ്യമത്രേ
മനോഹരം പൂരമഹോത്സവത്തെ
പുകഴ്ത്തുവാൻ മംഗളമേകിടേണം’.

വൻകളി

‘അത്തിയണിത്തരണം മലമാതുമായ്
ആനവേഷം പൂണ്ടകാനനം തന്നിലേ
പത്തിയോടെ നടന്നുളോരു കാലത്ത്
പാരിൽ ബലവാനായുണ്ടായൊരു മകൻ
മത്തഗജമുഖമൊത്ത വിനായകൻ
മാലോകർക്കാനന്ദമായ പരംപൊരുൾ,’

ആണ്ട്

‘എന്നെ കണക്കെ നീയു-
മാണ്ടിയായെന്റെ കൂട
തെരുവൂടെ പോക നമ്മൾ
വേണ്ടും ചമയമെല്ലാം
വെദ്വേറെ പൂണ്ടുകൊൾക’.

‘ഈശനാകം നല്ലാണ്ടാർ
ചമഞ്ഞിവണ്ണം വതുനിനാട
പെൺകോലം പൂണ്ടവളാണി-
യവൾ പേരിയണിത്തുനിനാട
ഗംഗ തുളുസി മറിയ
നല്ല ചെങ്കനൽ കണ്ണൊന്നൊളിയ’

പള്ളി

‘കാളൈക്കരിമുഖന വലത്തുപ്പുട്ടി
മേളമേറ്റം ചെങ്കൊമ്പന ഇടത്തുപ്പുട്ടി
അഴകളൊരാരിയന വലത്തു പുട്ടി
അതിനരികെ പള്ളിമന ഇടത്തുപ്പുട്ടി
നീലനിറവൻ നിടിയ കൊമ്പന വലത്തുപ്പുട്ടി
ചോമനെന്ന ചെറു കൊമ്പന വലമേ പുട്ടി
കോമളനാം കരിമ്പന ഇടമേ പുട്ടി
പള്ളിയുള്ള വള്ളിക്കൊമ്പന വലമേ പുട്ടി
പുലി മുതുകൻ മാളക്കൊമ്പന ഇടമേ പുട്ടി’.

സഹായക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. പൂരക്കളി - ഡോ : എം. വി. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി
2. നാട്ടരങ്ങ് - വികസനവും പരിണാമവും - ജി. ഭാർഗ്ഗവൻപിള്ള
3. ഫോക്ലോർ പ്രബന്ധങ്ങൾ - കേരള ഫോക്ലോർ അക്കാദമി
4. ഫോക്ലോർ ചിന്തകൾ - എം. വി. വിഷ്ണു നമ്പൂതിരി.

ദീപ. ബി. എസ്
അസി: പ്രൊഫസർ,
മലയാളവിഭാഗം,
കെ.കെ.ടി.എം. ഗവണ്മെന്റ് കോളേജ്,
പുല്ലൂറ്റ്, കൊടുങ്ങല്ലൂർ.
Email: saikathuktra@gmail.com